

RAPPORT UNGERN

International Artists Symposium Átmenet/Transitions/Siirtymiä/Förskjutningar
Villa Török Felsöors 8- 18 juni 2009

Årets internationella symposium, vilket var det tionde i ordningen, ägde rum i Felsöors nära Balatonsjön i västra Ungern. Det var fjärde gången som svenskar deltog. Förutom vi fyra deltagare från Värmlands Konstnärsförbund deltog 6 finska konstnärer samt 8 från Ungern. Av de ungerska konstnärerna deltog två hela tiden medan de övriga deltog mer sporadiskt. Vi svenska deltagare deltog som stipendiater, vilket gjorts möjligt genom ekonomiskt bidrag från Region Värmland. De svenska deltagarna hade utvalts av arrangörerna i Ungern.

Villa Török ägs och drivs av Sandor Szalai, som tillsammans med sambon Rita Sebastyen stod för värdskap, guidning, mat, översättning till engelska mm.

Dagarna var intensiva med arbete från morgon till kväll. Villan, byggd i början av förra seklet, ligger i en underbar trädgård med bl a fruktträd och vinstockar, vilket inte gjorde det hela sämre.

På kvällarna var det olika föreläsningar (t ex om en ny teori om hur pyramiderna byggts och minnesföredrag om en avliden konstnär) och inte minst viktigt att vi fick ta del av varandras tidigare arbeten. Detta genom presentationer både via CDs, hemsidor och foton. De tekniska faciliteterna för bildvisning var inte sådana som vi är bortskämda med men allt ordnade sig till slut.

Under måltiderna hade vi tillfälle att utbyta erfarenheter om våra arbetsvillkor, erfarenheter mm. Ett problem var dock att ungrarna kan så dålig engelska och Rita och Sandor inte alltid fanns till hands.

En dag gjorde vi ett besök i den närliggande staden Veszprem där vi besökte ett kommunalt "artcenter" med olika gallerier. Mycket imponerande var ett galleri där den ungerske skodesignern Vasslászlos konstsamlingar visas. Vid vårt besök var det en fin utställning av konkretister från främst Schweiz.

Symposiet avslutades med utställning i kommunhuset i Balatonalmádi.

Mycket hedrande var att på vernissagekortet fanns en bild som Lotta Lagerson målat och på utställningsaffischen en av Cecilia Stigevik.

Deltagare från de olika deltagande länderna hängde utställningen; jag från Konstnärsförbundet, finske Mikko Paakola, ungraren Martón Romavi och ett antal anställda på kulturförvaltningen i Balatonalmádi.

Det blev en fin utställning.

Vernissagen inleddes med ett minnestal över den i höstas avlidne György Györgydeák, som varit en av initiativtagarna till dessa internationella symposier. Den finske ambassadören, som lovat inviga utställningen, fick förhinder.

Vi hade också skickat inbjudan till svenska ambassaden, men därifrån kunde ingen komma.

Till slut måste jag citera några rader ur Finska målartförbundets ordförandes förord till katalogen-

” En konstnär måste få sväva- åtminstone tidvis... Under Förskjutningarsymposiet arbetar konstnärerna i paradislignande förhållanden utan vardagens bekymmer...Det egna konstnärskapet utvecklas och man kan växa som konstnär ...symposiet erbjuder möjlighet till dessa praktiska förskjutningar, att finna nytt, att utveckla och att förstärka det redan upplevda”

Och precis så var det.

Och vi är särskilt tacksamma mot Region Värmland, som stött oss så att vi kan delta i dessa symposier. Nästa år hoppas vi att vi kan arrangera ett här i Värmland.

RESULTAT/UTVÄRDERING

I ansökan angavs som förväntat resultat ökad kompetens inom bildområdet, ökat och förstärkt nätverk, insikt och förståelse för varandras förutsättningar samt ökad kunskap om Värmland och marknadsföring av Värmland.

För att följa upp dessa resultat har deltagarna fått svara på följande frågor:

1. Vilka förväntningar hade jag på symposiet?
2. Hur har de uppfyllts?
3. Har du fått intryck, som du inte förväntat dig? I så fall vad?
4. Vad har kontakten med de andra konstnärerna inneburit?
5. Har din förståelse för konstutövande/ konstnärens roll i andra länder påverkats? Hur?
6. Vilken uppfattning tror du att övriga konstnärer (även andra) fått om Värmland?
7. Egna tankar
8. Vilket/vilka råd skulle du ge Värmlands Konstnärsförbund inför arrangerandet av nästa års symposium?

Här kommer svaren på mina frågor. Eftersom de är så olika har jag bara citerat dem rakt av.

1. Samvaro och utveckling. Komma i kontakt med finska och ungerska konstnärer för att få nya infallsvinklar i det egna arbetet. Inga särskilda förväntningar utan att ta det som det kom.
2. Mycket trevlig samvaro och mycket skapande, hade dock önskat någon vägledad workshop för gemenskapens och utvecklingens skull. Uppfylldes till stor del. Positivt - över förväntan.

3. Landet Ungern var en vit fläck på min karta; nu vet jag att det är ett fantastiskt vackert land med vänliga människor. Nej. En del nya intryck; gott mottagande; intressant att lära känna ett nytt land och se hur bördigt det är. Konsten vi såg var av hög kvalitet- den konkretistiska utställningen var imponerande.
4. Finska konstnärer hade jag träffat tidigare; svårare att få kontakt med de ungerska konstnärerna p g a språksvårigheter. Att vi i stort delar varandras erfarenheter; intressanta samtal kring villkoren för konstutövare. Mycket givande och trevligt; en gemensam utställning med de finska och svenska deltagarna diskuterades; nya kontakter via mail.
5. Liknande förutsättningar i Finland som i Sverige; ungrarna har det svårare ekonomiskt; hoppas mer pengar söks från EU. Ungefär de samma i resp länder; det är inte lätt att idag försörja sig som konstnär. Det verkar som konsten värderas högre i Finland och Ungern; i stort liknade villkor.
6. Positivt! Förhoppningsvis positivt; hela tiden mycket trevlig och glad stämning med värme och förståelse för vars och ens arbetssituation. Svårt att bedöma.
7. Se nedan. Språksvårigheterna ledde ibland till missförstånd dock inte allvarligt; den tekniska utrustningen var inte så avancerad, men uppkomna problem löstes efterhand. En stark positiv upplevelse som jag minns med mycket glädje.
8. a) en tydlig organisation med plats för spontaniteter givetvis
b) bra om man kan ordna en workshop. Gemenskapen ökar när man arbetar tillsammans. Praktiskt arbete!
c) att alla bor på samma ställe och äter tillsammans. Måltiderna var tillfällen för mer personliga samtal.
d) kanske att vi arbetar gemensamt mot en temautställning och skapar tillsammans. I Ungern hade flera konstnärer med sig färdiga alster till utställningen. Det kändes lite konstigt.
e) aktiviteter på kvällarna inom olika kulturella uttryck- musik (saknades i Felsöors), dans, teater, film, performance, poesi osv. Kontakter med konst(hög)skolor. Anordna och visa utställning av UNG KONST. Jag tycker att vi ska visa att vi är nytänkande och okonventionella! Det skulle kännas så fint att deltagarna får med sig inspiration och idéer hem.

Kanske åtta dagar i stället för tio är lagom? En eller ett par föreläsningar kan vara tillräckligt. Ett par utflykter till något som kan vara intressant för deltagarna.

Att det ges möjligheter för deltagarna att lära känna varandra och prata med varandra under trevliga förhållanden.

Marknadsföringen har även bestått i att Region Värmlands logga (och även Länsstyrelsens) funnits i katalogen.

Karin Börjeson
samt Marie Gauthier, Lotta Lagerson och Cecilia Stigevik